

El Baix Penadès

SETMANARI AUTONOMISTA

SURT ELS DISSABTES

Preus de subscripció

Vendrell, trimestre.	1 pessetes.
Fora	1'25
Extranger	2
Número corrent. 10 cèntims. Atracat, 20 cèntims	

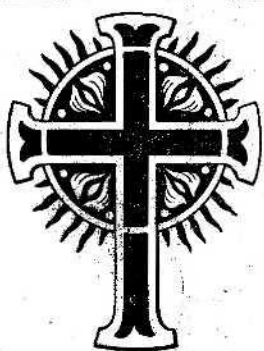
Redacció y Administració

Plaça Pi i Margall, número 2

Anuncis a preus convencionals. Remittits: 10 cèntims línia

No s'admeten escrits sense firma

NO'S TORNAN ELS ORIGINALS

Donya Maria Estalella i Mañé

NATURAL DE VENDRELL

VIUDA DE D. MARIAN IVERN I GIBERT

Morí a Tarragona el dia 16 del corrent

HAVENT REBUT ELS SANTS SAGRAMENTS I LA BENEDICCIÓ APOSTÓLICA

—(R. I. P.)—

La seva família i amics preguen als seus amics i coneguts se serveixin encomenar a Deu l'ànima de la difunta, per qual favor els quedaràn sincerament agraits.

L'Excm. e llim. Sr. Arquebisbe de Tarragona, concedeix 100 dies d'indulgència a sos fidels diocesans per cada acte de pietat que resin en sufragi de l'ànima de la difunta.

El debat sobre la guerra del Marroc L'intervenció d'en Rodés

El discurs que'l digne diputat per Balaguer, nostre amic don Felip Rodés, va pronunciar al Congrés amb motiu de la seva intervenció en el debat sobre la guerra del Marroc, ha ocupat durant aquest dies la preferent atenció de la premsa, impressionant fortament a la opinió pública i coincidint tothom en la importància excepcional de la intervenció del jove diputat nacionalista republicà.

Amb gran competència, amb aquella competència que sols s'adquireix amb l'estudi de l'assumpte, filla dels viatges que'n Rodés ha fet al Marroc per a documentar-se sobre'l problema africà, va expressar-se amb gran acert, des de un punt de vista personalíssim, i major habilitat, sense estridències ni atacs virulents; censurà i atacà, sí, però comedit en la expressió i contundent en els conceptes, fent de mà mestre la crítica de la desdixada actuació de Espanya al Marroc.

No podem extractar el magne discurs parlamentari, perquè seria desvirtuar-lo, com tampoc reproduir-lo íntegre, puix no ho permet lo reduït de nostres plans, però sí en reproduim

alguns paràgrafs molt importants, extrets del «Diario de Sesiones», que convé sien coneguts, perquè'l poble sàpiga lo que'ns costa la maledita guerra i qui són els que'ns han portat a ella.

Aquí van els esmentats fragments del notable document parlamentari:

«Además, esta guerra, esta situación militar que tenemos en el Norte de Africa, sobre ser tan costosa en lo que al dinero se refiere, es más costosa y más perjudicial a España, porque la está empobreciendo de sangre vigorosa y fuerte que debería estar trabajando en favor de la vida del país. Yo no revelo aquí ningún secreto, y creo que no hago ningún daño a mi Patria al decir, ya lo he dicho antes (y ahora que el mal es más grave he de repetirlo), que por consecuencia de esta guerra estamos padeciendo una exportación invisible, pero constante, de sangre, que ha de ser para España la ruina económica; porque hay muchos hombres, Sres. Diputados, que para no ir a esa guerra, asustados por el fantasma de esa guerra, no acuden al llamamiento de la Patria, y en vez de presentarse en filas, pasan las fronteras, porque no creen servir a la Patria en aquella guerra; y esto, Sres. Diputados, es de una gravedad extraordinaria, porque los que huyen, los que pasan la frontera, son los obreros que valen, los hombres fuertes, los que están bien armados para la lucha y para la vida. Esos hombres huyen y no tienen más remedio que vivir en tierra extraña; pero saben que con su trabajo pueden ganar el pan que necesitan. Los que se quedan son los pobres, los débiles, los mal armados para la lucha de la vida; y esto da por resultado que la mano

de obra de nuestro país se selecciona a la inversa, porque en vez de mejorar, empeora, y esto causará grave daño a la economía nacional. (Aprobación en los bancos de la minoría republicana.)

«Esto es lo que el país piensa de la guerra, y el discurso del Sr. Gasset en la tarde de ayer basta por sí solo para demostrar esta realidad: la influencia decisiva que tiene para la vida del país la continuidad del estado de cosas que estamos manteniendo en el Norte de Africa.

«Pero basta desde el punto de vista financiero, ocupándose no ya del déficit económico, que es el que se refiere a la vida nacional, sino del déficit financiero, de la liquidación del presupuesto, yo pregunto, Sres. Diputados: ¿hemos logrado saber desde 1909 acá qué es lo que estamos gastando en Africa? No lo sabemos; y no lo sabemos porque estas cifras que circulan en las notas oficiales facilitadas por el Sr. Ministro de Hacienda y en las interrupciones del Sr. Ministro de Hacienda al Sr. Gasset en la tarde de ayer, no da idea de la realidad. No sabemos, Sres. Diputados, qué es lo que estamos gastando en Africa. Yo creo que el mantenimiento de la policía militar en el Norte de Africa está costando a España de 225 a 250 millones de pesetas cada año. (El Sr. Conde de Romanones hace signos negativos.)

«Señor Conde de Romanones, o nuestros soldados no comen, o han de gastar 250 millones de pesetas cada año. Según los datos aportados por el mismo Sr. Conde de Romanones, tenemos en Africa un contingente de 85.000 a 90.000 hombres. (El Sr. Ministro de la Guerra: No es exacto.) ¿Qué contingente tenemos, Sr.

Ministro de la Guerra? (*El Sr. Ministro de la Guerra.* De 70 a 72.000 hombres.) Tenemos en Africa de 70.000 a 72.000 hombres, Sr. Ministro de la Guerra, luego ajustaré las cuentas de este efectivo que tenemos en Africa.

»Pues bien, Sres. Diputados; Francia, para un efectivo durante el año de 1914 de 80.000 hombres, ha presupuestado 231 millones de francos. Según los datos que yo he visto en el «rapport» de ese presupuesto militar, se calcula que las tropas de infantería colonial, que son las metropolitanas, cuestan 431.000 francos por compañía de 200 hombres, es decir, a 2.000 francos por hombre. Yo creo que un soldado español, si ha de estar bien nutrido, si ha de estar bien vestido, y puesto que está haciendo guerra, si ha de estar bien armado, ha de costar a España 2.000 pesetas cada año. Cuento S. S. Sr. Ministro de la Guerra, lo que eso significa teniendo allí de 70 a 72.000 hombres, según S. S., o de 80 a 85.000 según mis cuentas, y sabréis, Sres. Diputados, que es lo que está costando a España cada año el mantenimiento de esta política militar.

»Es preciso, Sres. Diputados, para que el país pueda fijar su atención en este aspecto interesantísimo del problema, que cuanto antes se presente esta liquidación, no solamente en lo que se refiere a este año, sino en lo que se refiere a todos los años que han pasado desde 1909 hasta la fecha.

»Ya veis, pues, cuál es la realidad que para el país tiene nuestra política en el Norte de Africa. Todos sabéis la gravedad de la misma, y si no hubiéramos llegado a dar una idea exacta, los telegramas que se recibieron ayer noche habrían dado a los Sres. Diputados una noción precisa de lo que está sucediendo en el Norte de Africa.

¿Y qué soluciones, Sres. Diputados se han presentado para esta situación? Desde el banco azul el Sr. Ministro de Estado, al contestar a D. Gabriel Maura, dijo que el problema nuestro era un problema de paciencia y de constancia; el señor Conde de Romanones dijo: el tiempo, armarse de una paciencia muy grande, grandes abnegaciones y estar dispuestos al sacrificio. «Podemos, Sres. Diputados, puede el país aceptar ninguna de estas dos soluciones? De ninguna manera, porque la situación actual que es grave, siguiendo aquella progresión constante que ha presentado el problema desde el primer día, lo dijo el Sr. Maura y Gamazo, así como es más grave que ayer, mañana será más grave que hoy, y no podemos, Sres. Diputados, decir al país que se arme de paciencia y de espíritu de resignación y confíe al tiempo y a la constancia la solución de este gravísimo problema. No es solución, no hay, señores Diputados, más que una solución, aquella que dijo el Sr. Maura y Gamazo que se podía sostener, la que nosotros hemos sostenido, la que yo vengo a sostener esta tarde y la que voy a fundamentar: la de abandonar todos nuestros intereses y todos nuestros derechos en la zona de influencia que a España asigna el Tratado de Noviembre de 1912. (*Rumores.*)

»Esta solución es la única, es la que se impone ante la realidad del problema del Norte de Africa que se ha planteado aquí por consecuencia del debate promovido por D. Gabriel Maura.»

«Este problema, Sres. Diputados, no tiene más solución que la que nosotros hemos propuesto, porque no creemos que desde el banco azul se encauce y se dirija nuestra acción en el Norte de Africa en el sentido que nos impone el Tratado de Noviembre de 1912; porque nosotros Sres. Diputados, en el estado en que se encuentra la cuestión, no queremos contraer ante el país gravísima responsabilidad de que dentro de cuatro o cinco años se sepa que la toma de Tetuán, por ejemplo, obedeció a los mismos motivos a que obedeció a los mismos motivos a que obedeció la toma de Zeluán. (*Rumores.*—*El señor Conde de Romanones:* A la responsabilidad absoluta y total del Gobierno, y nada más que del Gobierno.—*Protestas en la izquierda.*) Señores Diputados, casi a los cinco años de la toma de Zeluán se ha enterado el país y se ha enterado el Parlamento de que el Gobierno de 1909, en instrucciones concretas y bien fundamentadas, había prohibido al general Marina llegar a Zeluán, y con mayor sorpresa nos hemos enterado de que el general Marina fué a Zeluán y de que el Gobierno, el Ministro de Guerra de aquel entonces, le hubo de dirigir el siguiente telegrama:

«Enterado combate ayer cercano Zeluán, Gobierno necesita saber cuáles son propósitos V. E. Ocupación Zeluán, no señalada Real orden de 6 de Agosto por inconvenientes que ofrecía su ulterior conservación, ex-

tiende ahora demasiado radio acción de esas tropas, aumenta necesidad aprovisionamientos y distrae muchas fuerzas con consiguiente diseminación.»

»Y era algo más, Sres. Diputados, la toma de Zeluán. La toma de Zeluán fué el convertir una operación de policía en una guerra, lo que nos obligará a avanzar después, extendiendo nuestra acción por la zona peligrosísima del Rif. ¿Por qué fué el general Marina a Zeluán? *El Señor Muga:* Por conveniencia estratégica.—*Rumores.* Esto lo hizo el general Marina contra las órdenes del Gobierno, contra la voluntad del Gobierno. (*Aplausos en la minoría republicana.*—*El Sr. Ministro de la Guerra:* Pronto dejaréis de aplaudir.)

»Yo añado, Sres. Diputados, y con esto me dirijo a los Sres. Ministros que están en el banco azul, y a los que se sientan ahora en los bancos de la mayoría y que eran Ministros en el Gabinete del Sr. Maura, que recibió el telegrama del general Marina: Evoquen SS. SS. el recuerdo de lo sucedido en aquella tarde; yo apelo al testimonio de su lealtad.

»Estaban SS. SS. reunidos al Consejo de Ministros en el domicilio del Sr. Maura; hacía diez minutos escasos que había comenzado cuando se recibió el telegrama con la noticia de la toma de Zeluán, y aquel Consejo de Ministros terminó inmediatamente. Sus señorías saben lo que pasó en el Consejo de Ministros; yo lo que sé es que no cumplieron SS. SS. con su deber, porque si lo hubieran cumplido, no hubiéramos avanzado en la zona de Melilla, no hubiéramos quebrantado el *statu quo*, no hubiéramos estado dominados por una situación de hecho que se nos imponía al negociar en 1902, y hoy no estaríamos en la situación tristísima en que estamos. Y con esto se ha de repetir, Sres. Diputados, en cuantos casos se presenten las que ha calificado el Sr. Sánchez de Toca de clarividentes, intuiciones personales, de S. M. el Rey... (*Protestas en la mayoría y en la minoría liberal.*—*El Sr. Conde de Romanones:* No, no hay más responsabilidad que la del Gobierno.—*Aplausos de la minoría liberal.*—*Protestas en la minoría republicana.*—*El Sr. Conde de Romanones:* Por ese camino no se puede ir, Sr. Rodés. Para eso hay un Gobierno responsable.»

El triomf d'en Calvet

La elecció parcial d'un senador per aquesta província, verificada diumenge passat a Tarragona, va ésser un gran triomf per al candidat de l'U. F. N. R. don Eduard Calvet.

Era de preveure aquest triomf, des d'el moment que'l senyor Calvet comptava amb l'apoi de totes les fraccions del partit republicà d'aquesta província, a més d'altres atrets pels prestigis i la catalanitat de l'il·lustre economista, president del Foment del Treball Nacional, de Barcelona, quins serveis a la causa de Catalunya prestats en tot temps i posats tantes vegades de manifest, han sigut sempre reconeguts per tothom.

I aquest triomf té molta més importància encara, si's té en compte que la candidatura del senyor Calvet tenia en front la d'un formidable adversari, la de don Joan Maluquer Viladot, fiscal del Tribunal Suprem, qui comptava amb l'apoi i la pressió oficial, pressió que va exercir-se d'una manera ben decidida i gens dissimulada des de'l Govern civil, ont foren cridats la majoria dels compromissaris avants de l'elecció, i també amb el dels reformistes, els quals, malgrat dir-se encara republicans, no titubaren en fer costat al candidat ministerial, al candidat d'un govern que's diu continuador de la política del que en 1909 presidí en Maura, el de la crudel i barbre repressió.

Res hi va valdre per a deturar la forta empena del nom prestigiós de nostre candidat senyor Calvet, que va arrambar i vèncer a la pressió oficial, contrarrestant els prestigis que dona l'ocupar el càrrec de fiscal del més alt Tribunal de justícia de l'Estat.

Per aixó, per aquestes circumstàncies, el triomf del candidat nacionalista republicà pot i deu senyalar-se com un gran i senyalat triomf, més significatiu que si s'hagués obtingut sobre

una altra personalitat no catalana,—puix català és també'l senyor Maluquer—ni tant influent, per exemple: sobre un marquès, comté o baró qualsevol vingut d'enlà de l'Ebre, sens altra etiqueta ni prestis que la targeta de recomanació del ministeri de la Governació.

X.

D'interés per als inscrits a la marina

En la sessió pel Senat del dilluns últim, s'aprovà sense discussió un dictamen de la comissió que entén en el projecte de llei de reclutament de l'Armada, limitat a lo següent, que interessa en gran manera als nombrosos minyons que darrerament s'inscriviren a la marina, per a poguer-se redimir a metàlic del servei de l'Exercit. Diu així:

«Article primer. Queda derogat l'article 77 de la llei de 17 d'agost de 1885, i suprimida, per consegüent, la redempció a metàlic en el servei de l'Armada, a partir del reemplaç de 1915. Continuarà, no obstant en vigor, dit article per als individus d'inscripció marítima que, figurant en ella des d'abans de cumplir 18 anys i havent d'ésser compresos en el pròxim allistament, amb arreglo al número 5 de l'article 17 de la llei, acreditin que no foren inclosos en altres alistaments anteriors per causes independents de la seva voluntat.

Article segon. Els individus que deuen figurar en l'allistament per al reemplaç de 1915, amb subjecció al citat article 17 i a la regla primera de la real ordre de 23 de Novembre de 1913, serán donats de baixa en l'inscripció marítima si ho solliciten abans del dia 15 d'Agost pròxim, quedant subjectes al servei de l'Exercit sense que en cap cas els hi siguin aplicades les sancions que estableixen els articles 41 i 68 de la llei de 19 de Janer de 1912.

Article tercer. Per raó d'urgència que suposen les prescripcions, aquesta llei entrarà en vigor el dia mateix en que's promulgui a la Gazeta.»

Informació vinícola

(De la casa Arnó, Maristany i Companyia de Barcelona)

La satisfacció entre'ls vinyaters, per la bona preparació que tenen les terres, la vigorosa vegetació dels ceps i l'aspecte falaguer d'una bona collita, és nota d'actualitat i per a tenir en compte en els negocis del vi.

De tot arreu venen noves plenes d'esperança, i fins en certes regions, a la Manxa i a Huelva, parlen amb entusiasme de les apariències de la vineta anyada.

Els negocis segueixen encalmats per la manca d'exportació; sembla que l'hora d'animar-se els envios no és pas arribada i sols els consum nacional entrejé un petit caliu en les operacions.

CRONICA

A la matinalada del diumenge i del dilluns va tornar a ploure molt copiosament durant algunes hores, fins a les vuit del matí; resultant, amb motiu de la pluja del diumenge, nul el mercat setmanal, puix fou escassíssima la concurrència al mateix.

Empenyadíssima fou la elecció parcial d'un senador verificada diumenge passat a Tarragona, en la qual lluitaven don Eduard Calvet, nacionalista republicà, i don Joan Maluquer i Viladot, conservador, fiscal del Tribunal Suprem.

Fou proclamat el senyor Calvet sense protestes de cap mena, que va obtenir 120 vots, havent-ne obtingut 92 el senyor Maluquer.

Dilluns ab l'express de la nit marxà a Madrid nostre estimat amic el diputat a Cors per aquest districte don Jaume Carner. En la sessió del dimarts va prometre'l el càrrec de diputat.

El senyor Carner tenia projectat marxar més aviat, el dia 10, per a prosessionar-se del càrrec de diputat,

pero demorà la manxa amb motiu de l'elecció parcial d'un senador a Tarragona, en quina lluita ha intervingut.

El senyor Carner, tant aviat arribà a Madrid, i com havia promès, gestionà novament prop del ministre de Foment, l'assumpte de la reconstrucció del mur de contenció de l'horta d'en Magre que enderrocà la rierada del dia de Sant Miquel, essent causa de la gran inundació que sofri la nostra vila. Les gestions del senyor Carner han sigut ateses pel ministre; vegis el telegrama que dijous al matí va rebre l'arcalde de nostre digne diputat:

«Hoy dado orden mandar diez mil pesetas construcción muro.—Carner.»

Al rebre's aquest satisfactori telegrama, la Comissió de veïns encarregada de la reconstrucció de dit mur, va suspendre la subasta de l'arreglo provisional del mateix, senyalada per aquell dia, en espera de la construcció d'una obra més ferma i definitiva, que posi la vila a cobert d'una nova inundació.

Les gestions del senyor Carner sobre aquest important assumpte, i'l satisfactori èxit que ha alcançat, han sigut molt favorablement comentats, produint una veritable eufòria, especialment entre'ls veïns dels carrers que més sofriren de la inundació, amenaçats encara en tant continuï esportellat el susdit mur.

—El millor laxant depuratiu, es el THE ALPINO. Prevé i cura l'Estrenyiment, Febres gàstriques, Tífus, Veroles, Grippe, Xerampió, etc. Es la salvació dels nens, prevé i cura la major part de ses dolències.

De venda en totes las Farmacies i drogueries, i en aquesta vila, en la Farmacia Trayner.

La Junta del Club de Sports d'aquesta vila està ultimant els treballs d'organització de la carrera de bicicletes que's verificarà el dia 1 del pròxim Juny, en la qual es correrà per segona vegada la «Copa Ajuntament de Vendrell», amb la cooperació del Sport Ciclista Català, de Barcelona.

Simultàniament se verificarà també una carrera de aficionats.

El dia de la Ascensió, l'Associació de Cortesanes de Maria celebrà en la iglesia parroquial la seva festa principal amb la esplendidesa i magnificència de cada any, amb solemne ofici al matí a tota orquesta, professó a la tarda i trisagi a la nit, cantat pel chor de senyoretes de l'Associació amb acompanyament d'armonium i instruments de corda.

No cal dir com estaria l'altar, presbiteri i creuer, tractant-se d'una festa de Maig administrada per delicades mans de senyoretes; un devassall de flors, arbutes i palmeres, un veritable jardí, i un altre devassall de llum, combinada la cera amb la electricitat, que produïa esplendent efecte.

Ben satisfetes poden haver quedat les senyoretes de dita Associació de l'èxit de la seva festa d'enguany.

El vinent divendres a les nou del vespre, la societat coral «La Lira», dedicarà als seus socis protectors l'assaig general, de caràcter públic, de les petites composicions que constituïràn el repertori que baix la direcció del mestre En Salvador Balcels ha posat en estudi per a executar lo en la seva excursió a l'illa de Mallorca.

La expedició, que embarcarà l'endemà dissabte, se compondrà de més de quaranta individus.

L'Unió de Vinyaters de Catalunya, ha rebut una real ordre del ministeri d'Estat participant que'l projecte de gravar amb impostos interiors els vins estrangers que s'esporten a Alemanya, ha sigut aplaçat indefinidament.

Aquest aplaçament ha sigut motivat per no haver sigut aprovat en dues sessions del Consell Federal d'aquell imperi, el dit projecte de gravar amb impostos interiors els vins estrangers.

Obres completes de mossen Jacinto Verdaguer. Edició econòmica. Ha sortit el quart volum, que conté «Caritat».

Se ven al preu de 40 céntims, i també s'admeten subscripcions per a tota la col·lecció, en aquesta vila, a casa Ramon Germans i Nebot, plaça de Pi i Margall, 2.

Dijous tinguérem el gust de saludar a nostre estimat amic el celebrat escriptor don Pere Aldavert, qui, acompanyat de les seves distingides filles Adriana i Sara, ha vingut a passar uns dies a la seva casa de la platja de Sant Salvador.

Si en benvinguts

Nostre estimat amic En Rafel Folch Andreu, catedràtic supernumerari de la Facultat de Farmacia de Madrid, ha sigut nomenat Inspector de l'Institut Agrícola d'Alfons XII, d'aquella capital.

Nostra enhorabona a l'il·lustrat farmacèutic, l'amic Rafel Folch.

Després de molt temps de viure delicat de salut, ha mort nostre particular amic Pau Ferret i Figueras, Secretari qu'era des de molts anys ençà i ànima de l'antiga Germandat de socors coneguda per «Germandat Vella».

Rebi la seva familia nostre més sentit pésam.

El dia de l'Ascensió els aparadors de la botiga de novetats pera senyora de nostre amic Pau Milà, aparegueren convertits en magnífica exposició de les novetats d'estiu, produint a la nit brillant efecte amb l'explèndida il·luminació electrica dels mateixos, cridant l'atenció de tothom, especialment de les senyores que al dirigir-se a la funció de l'esglesia, passaven pel carrer de Salmerón.

Elisir Collot remedi de les Dèbils

El dia 16 del corrent morí a Tarragona, ont residia feia anys la senyora vendrellenca Na Maria Estalella, viuda d'Ivern, tia de nostres amics Ramon i Pau Mata i Estalella, als quals i a la demés familia donem nostre sentit pésam.

Els nens i nenes, subscriptors i fectors del setmanari «En Patufet», han dirigit un Manifest, a l'arcalde de Barcelona, fent constar el seu sentiment per la mort de l'«Avi», del Parc, i oferint a l'Ajuntament ajudar a pagar l'adquisició d'un nou elefant, per medi d'una subscripció entre els nois i noies de la ciutat.

La subscripció de quota voluntaria, ha quedat oberta en l'Administració del susdit setmanari i lo que's recaudi s'enviarà a l'arcalde, junt amb els noms dels que hi hagin contribuït.

—Els que patiu tós crònica, catarros, bronquitis, asma, grippe, pulmones i demés afeccions de l'aparat respiratori, preneu el PECTORAL ALPINO. Alivi immediat i curació ràpida. Poderós tónic pulmonar contra la tuberculossis.

De venda en totes les Farmacies i Drogueries, i en aquesta vila, en la Farmacia Trayner.

El quadern 56 de «Lectura Popular», Biblioteca d'autors catalans, publica *La forastera*, narració del celebrat novel·lista Enric de Fuentes.

Hi hà per a vendre

dugues màquines per a escriure, bones marques, quasi noves, a preus baratíssims. Verdadera ganga.

Dirigiu-vos a n'en P. Plaça Mañé.—VENDRELL

Secció Oficial

Arcaldia Constitucional de Vendrell

Havent sol·licitat D. Josep Ferrán Carbó permís per a instal·lar a la casa número 23 del carrer de la Estrella una fàbrica d'esperit de ví, se posa en coneixement del públic, de conformitat amb lo que prevé l'article 54 de les Ordenances Municipals, per a que'ls veïns que's cregin perjudicats puguin presentar les reclamacions que tinguen per convenient dintre'l terme de quinze dies.

Vendrell 23 de Maig de 1914.—L'arcalde, Joan Ferret.

Plassa Mercat.

Recaudació obtinguda en la Plassa Mercat desde'l dia 16 al 22 del corrent mes: 63'75 ptas.

Caixa de Crèdit i Estalvis de Vendrell

Operacions verificades en aquesta Caixa durant el diumenge

Dia 17 de Maig de 1914

29 imposicions, important. 871'00 Ptas.
4 reintegros. 215'50

Registre Civil.

Inscripcions verificades en aquesta oficina:

NAIXEMENTS: Una nena, filla de Leandro Solé Mañé i de Maria Mañé Mata.

DEFUNCIONS: Pau Ferret Figueras, casat, de 63 anys.

MATRIMONIS: Cap.

IMPREMTA RAMON GERMANS Y NEBOT.—VENDRELL

Pianos Eléctrics KUPFELD (Leipzig)

Els primers d'Espanya — Els mes baratos
Més de 100 colocats a Catalunya

Unics que tenen música espanyola a 0'40 ptas. metre
Representant en la comarca de Vendrell:

ANTON VIDAL, «Café del Comerç»

Per a més detalls, a l'Agent general:

M. CARRERAS, Marqués del Duero. 80. - BARCELONA

Es donen moltes facilitats en els pagos

Aprentent electricista Guanyant a la primera setmana, en necessita un en Celestí Barot, carrer de Santa Agna.

Per a Alemanya

Se necessiten dos joves que vulguin anar a Alemanya, com a dependents, a casa de Ramon Güell, natural d'aquesta vila. Han de tenir de 16 a 17 anys d'edat.

Per a més informes i condicions, dirigir-se a Jaume Güell i Milà, barri de França, Vendrell.

Se ven a preu econòmic una casa

senyalada amb el número 6 del carrer Major d'aquesta vila. Per informes dirigir-se al propietari de la mateixa, Menció Escofet, carrer d'Angel Guimerà.

Se ven la casa núm. 5 del carrer de la Carniceria.

Per a informes, a la Lampisteria de Francisco Badia, Salmerón, 24.

DIPOSIT DE GEL
Ultramarins de MAGÍ BELLVÉ
Carrer de Trulls, cantonada a Orient.

PRESTAMS

Hi ha pera prestar a primera hipoteca, de 5.000 a 50.000 pessetas.

Informarà l'advocat d'aquesta vila D. Francisco Vidal y Socías, carrer de Sant Sebastià, 16, principal.

MODES

Temporades de Primavera i d'Estiu

En la Casa d'aquesta vila Ramon Germans & Nebot, Plaça de Pi i Margall, 2, s'han rebut ja les Revistes de Modes, per a les vinentes temporades de Primavera i d'Estiu.

Revue Parisienne. — La Mode de Paris.

Saison Parisienne. — Weldon's.

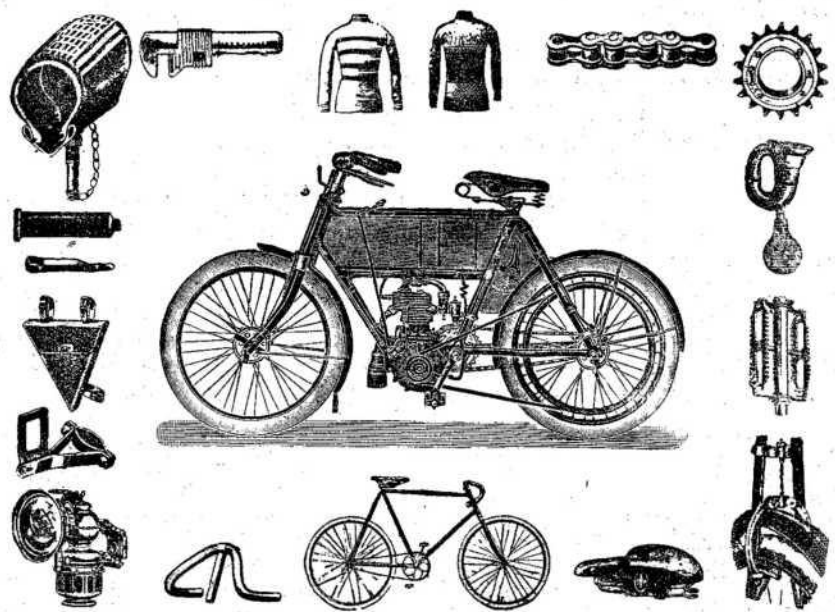
Dr. ROSELL

Especialista en parts i malalties de la dona

Muralla, 3. — VENDRELL

Bicicletes

Lloguer i Reparacions
Venda de tota mena de peces de recambi
Salvador Miró, Dr. Robert, núm. 26

Bicicletes i Motosacoche

Les més sòlides i lleugeres i les més barates
les trobareu a la

Lampisteria de Francisco Badia

Carrer Atl, número 24

ahont hi trobareu també tota mena de peces de recambi
Cobertes i cameres Hutchison, Dunlop, Continental i Klein

Representant de la casa **Sanromá**

Fábrica de Mosaics Hidráulics

de **Evaristo Julivert (a) Morell**

Dr. Robert, número 12.—**VENDRELL**

Es una economia l'enrajolar de mosaic, es un gasto que sols te que fer-se una vegada a la vida. No hi ha rajoles que l'igualin tant en duració, com en netedat i brillo. Es enemig del sulfurant bastant per a netejar-lo una bayeta mullada amb aigua clara.

Avants de enrajolar passeu a informavos en aquesta fábrica

Servim també encàrrecs d'escalas i objectes de granit.

Existencies d'aigüeres de un, dos ovals i forma de pica.

Dipòsits per aigua, de ciment armat, en totes mides

Fabrica de Gaseoses, Sifons i Sinalcos

de

Jaume Chaparro

Successor

de Josep Mañé

Maquinaria moderna. Exquisida elaboració

S'expendeix cervesa

embotellada per medi de l'aparell "TRIUNFO"

Carrer Major, número 32.—**VENDRELL**

FABRICA DE GUANOS

Primeras materias per abonos

GUANOS ESPECIALS

pera vinyas y cereals

Anton Trillas

Carrer de Montserrat.—**VENDRELL**

Sastreria de Joan Boxadós

Successor de Gil Boxadós

Aquesta antiga i acreditada casa se complau en participar a sa numerosa i distingida clientela haver rebut un selecte i elegantíssim assortit de

GENRES PER LA TEMPORADA D'ISTIU

Carrer de Sta. Anna, 22.—**VENDRELL**

Trajos llana novetat de desde 30 pessetes

ELEGANCIA ————— ESMERO ————— PERFECCIO

PERCALS I VICHY CAMISES

Gran establiment de novetats per a senyora

Pau Milá

Araban de rebres les últimes novetats per a la temporada d'istiu

PREU FIXO

SOMBRILLES I VANOS

Fábrica de Anisats, Licors, Gaseoses

i altres begudes refrescants

Evaristo Julivert (a) Morell

Vendrell

— Casa fundada a l'any 1860 —

Josep Martí (a) Fassi

Magatzem de tota mena de materials pera construcció

Water-Closets

de les mellors fabricacions del Pais i Extranger, i grans assortits en inhodoros, sifons, y demés articles per a SANITAT URBANA

Existencies en Cerámica fina i objectes propis per a regals

Grans existencies de baldoses del pais i baldoses de La Bisbal de Girona

especials per a enrajolats, essent de una gran igualtat tant en lo color com en el tamanyo

— Arrimaders, rajoles de tots colors i cintes per a escalas —

Carrer de Montserrat, números 48 i 50.

Vendrell